

Sygn. akt II Ka 607/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Sędziowie:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk SSO Teresa Zawiaślak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r.

sprawy **P. H.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 20 sierpnia 2015 r. sygn. akt II K 316/15

wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Zespołu Adwokackiego nr (...) w S. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem obrony z urzędu sprawowanej przez adw. A. M. w postępowaniu odwoławczym; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 607/15

UZASADNIENIE

P. H. został oskarżony o to, że: w dniu 26 marca 2015 r. w miejscowości K., gm. Z. woj. (...), prowadził samochód m-ki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym przez co nie zastosował się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 11 września 2012 r. sygn. akt II K 436/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres siedmiu lat przy czym zdolność do rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem miał ograniczoną w stopniu znacznym, to jest o czyn z art. 244 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2015 r.

oskarżonego P. H. uznał za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 244 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to:

- I. na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. (w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. DZ.U. z 2015 r. poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby lat 3;
- III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. (w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. DZ.U. z 2015 r. poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w rozmiarze 70 stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 złotych każda z nich;
- IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w S. adw. A. M. kwotę 516,60 w tym kwotę 96,60 podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu pełnioną przez tę adwokat;
- V. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 390,00 złotych tytułem części kosztów sądowych, w tym obciążył go opłatą w kwocie 190,00 złotych.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł oskarżony P. H. wskazując, iż z uwagi na operację, którą przeżył w 2014 r. nie jest obecnie w stanie rozpoznać znaczenia swoich czynów i nie ma możliwości świadomego pokierowania swoim postępowaniem. W treści apelacji skarżący zawarł wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach. W toku rozprawy apelacyjnej obrońca oskarżonego stwierdził, że apelacja dotyczy faktu odnoszącego się do braku wyrażenia właściwej zgody na wniosek o skazanie, bo oskarżony nie rozumiał tej czynności, dlatego wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Obrońca wniósł także o zasądzenie kosztów sprawowanej z urzędu, gdyż wynagrodzenie nie zostało uiszczane ani w całości ani w części. Oskarżony oświadczył, że w dniu rozprawy wie czym jest wniosek o skazanie, natomiast poprzednio tego nie wiedział, nie wiedział co się z nim dzieje. Oskarżony poparł apelację w całości i wniósł uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżonego wobec niezasadności zarzutu w niej podniesionego nie zasługiwała na uwzględnienie i nie mogła spowodować skutku w postaci uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w trybie art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 k.p.k. i ujawnił cały, zgromadzony w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, który następnie poddał trafnej analizie, a na tej podstawie wyprowadził słuszne wnioski, zarówno co do winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu przestępstwa, jak i subsumcji prawnej jego zachowania pod wskazane przepisy prawne. Wyprowadzone, zatem na tej podstawie stanowisko Sądu I instancji korzysta z ochrony przewidzianej w art. 7 k.p.k.

Nie można zgodzić się z zarzutem apelującego, iż nie rozumiał on znaczenia instytucji dobrowolnego poddania się karze wskazanej w art. 335 § 1 k.k. Zwrócić należy uwagę na fakt, że to sam oskarżony, nie będąc kierowanym przez żaden inny podmiot, wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku, co przemawia za uznaniem, że z uwagi na uprzednią karalność, instytucja ta była mu już wcześniej znana i miał świadomość jakie konsekwencje niesie za sobą jej zastosowanie. Ponadto, jak wynika z akt sprawy, na etapie postępowania sądowego, oskarżony P. H. posiadał już wyznaczonego obrońcę, który był obecny na posiedzeniu w przedmiocie wniosku o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Obrońca ten nie tylko nie zakwestionował wniosku oskarżonego, ale także go poparł. Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że apelacja wniesiona przez oskarżonego jest niezasadna. Jednocześnie stwierdzić

należy, że w ocenie Sądu Odwoławczego, w niniejszej sprawie nie zaistniały przyczyny wskazane w art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., które uzasadniałyby uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy na mocy § 4 i § 17 ust. 1 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. (Dz. U. z dn. 5.11.2015r. poz. 1801) zasądził na rzecz Zespołu Adwokackiego nr (...) w S. kwotę 516,60 złotych (w tym 96,60 złotych podatku VAT) tytułem obrony z urzędu sprawowanej przez adw. A. M. w postępowaniu odwoławczym.. Sąd Okręgowy uwzględniając stopień zawiłości sprawy, nakład pracy obrońcy, a także jego stawiennictwo w sądzie, uznał za zasadne zastosowanie 1/2 opłaty maksymalnej wynikającej ze wskazanego powyżej rozporządzenia.

W związku z faktem, że oskarżony jest osobą bezrobotną, utrzymującą się z renty w wysokości 520 złotych, a także mającą na utrzymaniu czworo dzieci, Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznał za zasadne zwolnienie P. H. od ponoszenia kosztów postępowania za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.